

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria :
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.

Vrî de Duminecă pe an
— 4 coroane. —

Pentru România și
trăinătate pe an:
40 franci.

Manuscrisurile nu se napoiază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecăre publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisori nefrancați nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Iancu.

(*) Dela 1848 și până la 1895, desigur că nici într-o epocă nu s'a pomenit numele lui *Avram Iancu* de atâtea ori, decât-ori s'a pomenit de cinci ani încoace. Nu mai știm cați au fost pedepsiți pentru-că au colec-tat pentru *fondul Iancu*. Albini, din cauza că a ținut să păstreze fondul și sa nu l dea pe mâna lui Bănyfi, a trecut între *adeverății* martiri, suferind mai bine de-un an cel mai înfricoșat supliciu în temnița sfințită de altfel prin sângele lui Horia, Cloșca și Crișan.

În ziarele române s'au scris sute de articole, preamărindu se memoria celui care, deși în mormânt este, dușmanilor lui groază în oase le intră. Cu un cuvânt, s'a dezvoltat un cult, cum nu mai fusese. Tinerii universitari s'au dus să împodobască mormântul insultat de un procuror becicnic. Și procesele se țin șir, când la Baia-de-Criș, când în metropola Culturgetului, când la Deva.

Ear' Românii de pretutindenea urmăresc cu încordată atențiune toate aceste prigoniri. Celor ce sufer le trimt salutări. Liga protestează energic și denunță ticăloșiile, ca lumea întreagă să se indigneze.

Când Românii erau mai certați, *afacerea Iancu* vine între ei ca să-i îndemne la *solidaritate*, așa că a fost destul să dispară din presa română un singur tip, cel care prin denunțare josnică dedese procurorului maghiar îndemn și pretext să strige că „fondul e mâncat”, — zicem: a fost destul atâta, ca ziarele române să se întrecă în combaterea cu vigoare a celor cari până și justiția o supun intereselor și pornirilor oarbe șoviniste.

Afacerea a intrat acum ear' într'un nou stadiu. În motivarea cu care respinge adresa *Comitetului Asociațiunii* guvernul unguresc enunță un principiu, contra căruia trebuie să protesteze toți Românii!

Ministerul de interne, va să zică șeful guvernului, spune că nu contribuim, ci autoritatea are să decidă ce are să se întempe cu banii colectați.

Care Român nu tresaltă de revoltă cetind asemenea sfruntate decizii? Dar' dacă azi primim fără murmur, fără a protesta chiar, într'o solidaritate deplină, asemenea monstruositate, cine garantează că mâne nu va zice, același ministru, același lucru despre *fondul* adunat să ridicăm monument lui *Șaguna*?

De când și în ce țeară guvernele să aibă drept a dispune de banii cetățenilor? Dar' în chipul acesta guvernul unguresc ar pute să anuleze testamente, să desființeze fonduri existente, să tragă dungă peste tot ce avem noi, naționalitățile, pentru-că tot ce avem, este spine în ochii șovinștilor!

Afacerea ni se pare atât de gravă, încât credem că nu se poate trece

asupra ei numai prin proteste în presă, ci trebuie să sară la mijloc prelații nostri! Cei doi mitropoliți să ceară informațiuni dela *Asociațiune*, unde presidează vicarii ambelor mitropolii și să aducă la cunoștința stăpânirii, că hotăriri și principii, ca cel enunțat în afacerea *fondului Iancu*, poporul român nu poate primi fără a face tot ce trebuie să facă o nație tratată cu atâta dușmănie.

Trecutul ne este dovadă, că *guvernele ungurești* nu s'au oprit nici odată la primul pas. Și aci nu este vorba numai de bani, ci de un *metod*, a cărui aplicare, dacă o primim azi într'o afacere de caracter mai larg național, mâne guvernul va încerca să ni-l aplice în afaceri curat școlare ori bisericești.

Dacă mitropoliții *Ioan Meșianu* și *Dr. Victor Mihályi* țin să demonstreze că sunt geloși de tot ce este *patrimoniu național* și că înțeleg să apere neamul de primejdiile ce-l amenință, trebuie să sară la mijloc! Suntem siguri că-i vor secunda nu numai colegii sufragani, dar' poporul întreg îi va aclama.

Facându-și în felul acesta data-ria și prelații nostri, prin suscitarea afacerii *Iancu* guvernul unguresc va fi contribuit nu numai să-i deștepte pe toți Românii, dar' ca în momente de supremă primejdie, noi să ne și arătăm d'o solidaritate impunătoare.

Chestia colonisării într'una îi preocupă pe patrioții dela cârma statului. Foile maghiare vestesc, că ministrul de agricultură *Darányi* a terminat deja noul proiect de lege despre colonizare, — bine înțeles colonizarea printre naționalități a fiilor scăpătați ori peritori de foame ai națiunii, — și că la toamnă îl va pute pune pe biroul camerei.

Ce-i drept, așa sunt informate foile patriotice, că în noul proiect de lege, ca principiu fundamental, se observă că: pe viitor n'au să mai fie acceptați drept coloniști oameni cu totul lipsiți de avere și nici elemente — decăzute.

Ei bine, d'apoi că atunci sigur n'ar avé șovinștii pe cine să colonizeze!

Pester Lloyd de eri publică următorul comunicat:

„Ministrul comun de războiu are intenția, ca pe ofițerii cari au terminat cursurile electro-tehnice cu calcul de cel puțin „foarte bine” să-i cheme la școala superioară tehnică din Viena, pentru un an de studiu”.

„În contra fondului acestui lucru — reflectează „*Egyetértés*” — n'avem de vorbit, ci din contră aprobăm dacă ofițerii destoinici vor face în mod științific cunoștința cu minunatele lucrări ale electro-tehnice. Inșă, de ce s'a oșhit pentru treaba aceasta numai școala superioară tehnică din Viena? Si pentru-ce este înălăturat politehnicul maghiar reg. din Buda-pesta?... Nu vedem în acest cas altceva din partea ministrului de războiu decât o intenționată desconsiderare a științei maghiare (care zău că a intrat cu mult pe cea din Viena)“.

A spus-o atât de boacăna kossuthistul, încât singur a recunoscut, că numai în parantes merge. Parantesul însemnează, în acest cas: „între noi fie zis, căci altfel ne facem de ris!”

Incep a se cumiști, — în parantes fie zis.

În chestia congruei catolice, ministrul cultelor a anunțat celui de internă, că comisia congruei a constatat, cu ocazia pertractării fasionărilor asupra veniturilor bunilor mai mari bisericești, că fasionările sunt defectuoase, în partea lor formară. De aceea s'a dat ordin pentru complectarea fasionărilor, după indicațiile comisiei, în timp de 60 de zile.

O laudabilă dispoziție a luat guvernul în privința despăgubirii proprietarilor, cari ar suferi pierderi și stricăciuni pe teritoriile unde s'ar face manevre militare. Despăgubirile pentru stricăciunile cauzate de armată în exercițiile sale, se vor face de cătră autorități, ear pentru stricăciunile ce ar face singuraticii soldați, se va proceda față cu ei ca față cu ori-ce răufăcător.

Ministrul de comerț al Franței, socialistul *Millerand*, a presidat la deschiderea congresului „apărătorilor muncitorilor” din Paris. Dăm un fragment din discursul său rostit cu acea ocaziune:

„Între cât privește organizarea unui serviciu stabil al apărării muncitorilor, nu e permis nici de a gândi la concursul oficial al puterii de stat. Socotesc de mai avantajos un serviciu privat. Într'un serviciu organizat de guverne, nici când nu s'ar pute vorbi liber. Mi de mic considerai ar îngreuna îndeplinirea lucrărilor, considerațiunii, de cari în conducerea statului tot deauna trebuie să se țină seamă. Din contră, un serviciu privat nu este legat în nici o privință. Serviciul internațional proiectat ar fi un stat major, care inițiază totul, pregătește, câștigă opinia publică, pe care apoi guvernele ar fi silite să o asculte.

Neliniștirea „patrioților”.

Un confrate budapestan e cuprins de mâhnire, când vede că nu întreagă atențiunea tuturor oamenilor se îndreptează asupra marilor evenimente și lupte ce se petrec în lumea depărtată, și nu toate spiritele sunt îndreptate cu oare-care curiozitate asupra preludiilor viitoarelor alegeri dietale, ci sunt oameni, cari se ocupă și de soarta lor proprie.

De astă-dată, ziarul „*Hazánk*” ia la semn „*Schulverein*”-ul german.

Agenții „*Schulverein*”-ului, așa spune șovinștul, își continuă munca lor distrugătoare de propagatori ai pangermanismului, propagând ura contra culturii maghiare și contra statului maghiar în părțile sudice ale Ungariei, între populațiunea germană.

„Dacă nu vrem — continuă șovinștul — să fie distrusă marea „muncă, să nu se peardă suma de mai multe milioane, pe cari le-a jertfit „națiunea aceasta și jertfește, pentru „lățirea culturii maghiare și pentru „progresul maghiarisării, atunci guvernului nu i mai este permis, nici

„societății să lase a se continua aceste nemernice manopere, cari nu „numai între Șași, ci și în sudul Ungariei caută să infiltreze în sufletele „copiilor otrava urei antimaghiare“.

„Ingrați” oameni mai sunt și Germaniiăștia, cari nu vor să se închine superiorității „culturii” maghiare, nici să se lapede de neamul lor, pentru a mări numărul renegaților!

Din România.

Economiiile guvernului.

Direcția generală a căilor ferate a scăzut pentru funcționarii cu leafă mai mică de 400 lei chiria pe o jumătate lună, ear' celor cu leafă mai mare de 400 lei li-s'a scăzut leafa pe o lună, cu condiția însă, ca nimeni să nu primească o chirie mai mare de 600 lei anual.

Dispoziția aceasta nu se aplică și inginerilor de la căile ferate. Așa sunt inginerii, cari având leafă de 1400 lei lunar primesc o chirie anuală de 2'000 lei.

Alarmați de știrea, că noul guvern va modifica legea pensiilor, numeroși funcționari din corpul telegrafo-postal au cerut regularea drepturilor la pensie.

Aproape toate cererile au fost aprobate.

Farza emigrării Ovreilor.

Cățiva jidani din cei ce vagabundeză în țeară, părăsesc chiar țeara; însă numărul acelor ce trec granița, este cu mult, foarte cu mult inferior numărului celor ce pretind că emigrează, dar' a căror emigrare se reduce la simplul vagabondaj prin țeară. Acest lucru ni-l si dovedește chiar statistica oficială.

Dar' să nu credeți, că chiar puținii jidani ce ies din țeară, eștiți rămân.

Ei după un timp, mai mult ori mai puțin târziu revin în țeară; dacă au părăsit țeara prin Predeal, ori au făcut drumul pe vapor, până la Viena, apoi se reîntorc prin Burdajeni în țeară și vice-versa.

Ear' numărul emigrațiilor este minim. Dimpotrivă, la reîntoarcere ei vin mai numeroși, fiind însoțiți de alți derbedei de prin Galiția.

Situația Băncii Naționale.

Bilanțul primului semestru acuză un beneficiu net de 1.386.992 lei și 33 bani.

Stocul Băncii se urcă la 55.793.301 lei, din cari 36.089.654 lei aur, 4.356.101 lei argint și 15.347.545 lei aur.

Biletele emise acuză suma de 159.582.180 lei; din această se află în casa Băncii suma de 36.007.000, ear în circulație 122.475.000 lei.

Portofoliul român și străin al centralei se urcă la 24.858.293 lei, ear la sucursale și agenți la 10.653.737, reprezentând numai portofoliul român.

Potop în București.

Luni după amiază era o căldură înăbușitoare. Toată lumea avea impresia că o ploaie trebuia să urzeze. Și în adevăr, pe la oarele 4 a început să cadă asupra Capitalei o ploaie torențială urmată de furtună, care a durat aproape un ceas. Pe strade curgeau riuri de apă.

Au fost inundate mai multe strade, și a intrat și în pivnițele mai multor case.

În deseobi în părțile marginase, și în suburbiul Grozăvești apa a intrat în mai toate casele cauând pagube însemnate locuitorilor.

Furtuna deslănțuită de asemenea a cauzat stricăciuni însemnate. Așa, o aripă a spitalului Brâncovenesc a fost dărâmată.

Ploaia căzută asupra Capitalei a fost aproape generală în întreaga țeară.

Din Sinia ploaia torențială căzută a fost urmată de trăsnete și fulgere.

Li-ile telefonice și telegrafice au fost întrerupte din cauza ploii și furtunii timp de trei ore.

În mai multe părți stălpul telegrafic au fost rupți.

JALEA ITALIEI.

Una din cele mai frumoase țeri ale continentului, izvorul vechii de cultură și civilizațiune; leagănul gîntei latine, dela o margine până la alta a îmbrăcat azi dolu adânc, și întreagă lumea cultă condolează împreună cu dînsa. Căci jale mai mare nu poate să existe între hotarele unei țeri, decum azi ni-l prezintă mîndra Italie.

Regele ei, Umberto, cap încoronat și bărbat în puterea vieții, prietenul devotat al triplei alianțe, nu sfîrșit de moarte firească, ci asasinat în chipul cel mai neomenesc de mîna unui supus al său, de sufletul negru al unui anarchist — zace mort pe catafalc, deplîns de buna soție-regină, de fiul depărtat și de-o națiune întreagă, cu care alătura condolează o lume întreagă.

Suntem obișnuiți noi oamenii să ne gîndim — în anume momente, — la ceea-ce în adevăr suntem: ființe mici, debile și neputincioase, față cu puterea nemăsurată a Creatorului nostru. Și avem atâtea pilde în viață, ca să ne convingem de acest adevăr. Cu toate acestea, în orgoliul, ce întunecă seninătatea bunelor calități sădite în ființa omenească, adeseori uităm adevărul, că „*pulvis et umbra sumus*” și că nu știm cîșul, cînd nu mai suntem. Aceeași soartă ne așteaptă pe toți până la un grad — începînd dela cerșitor până la cap încoronat.

Pentru Italia durerea e mare și lovitură incalculabilă. Și lumea cu atât mai gînditoare privește azi la țeara urmașilor unui neam mare de oameni, cari odinioară au stăpînit lumea, cu cât elementele destructive ale ordinii sociale tocmai acolo își au mai ales cuibul inextermibil. Ear' țeara însăși trece de ani de zile prin crize economice și morale, al căror sfîrșit nu se poate prevedea, dar' rezultatele parțiale sunt pipăibile.

Bărbații ei de stat n'au prea dovedit nici puterea morală, nici pru-

dența cuvenită, pentru a curma relele stăt de adînc înrădăcinate în măruntăile societății.

Un stil puternic privia lumea toată în regele Umberto, mai ales relativ la menținerea echilibrului în conducerea politicii europene. Aproape două decenii se împlinesc, de cînd decedatul rege al Italiei for pe ai treilea factor în atît de mult cunoscuta triplă-alianță. — Ce va urma acum în această înaltă politică a statelor din Europa? Asta e întrebarea ce 'și-o pun toți cîți interes serios poartă de soartea popoarelor din Europa. Și cu drept cuvînt. Viitorul rege al Italiei, *Victor Emanuel al III-lea*, se știe că în urma căsătoriei sale este înrudit cu popoarele slave din Balcani. Ear' această împrejurare este tocmai semnul de întrebare: Unde vor să împingă oare pe Italia în viitor actualele complicațiuni în ce privește încercăturile din Orientul Europei și care din marile puteri europene va dispune de-acî încolo de prietenia și de influența Italiei în concertul acestor puteri ale continentului nostru? Triplă alianță, sau Rusia?

Nu grăbim cu răspunsul la această întrebare, căci viitorul cel mai apropiat sigur ni-l va da însuși.

La căsătoria regelui Serbiei.

Afacerea căsătoriei regelui Alexandru a luat o nouă turură. Țarul Rusiei a primit cinstea de-a fi martor la căsătorie, însărcinînd pe ministrul său din Belgrad, *Mansurov*, ca să-l reprezinte. Pe de altă parte, reprezentanții celorlalte puteri n'au primit încă ordin de-a felicita pe regele, deși așteaptă din ceas în ceas să le sosească. S'au prezentat însă oficial la serbarea logodnei.

În schimbările ce a mai făcut regele Alexandru în corpul funcționarilor statului amintim punerea la pensie a maiorului *Ștefanovici*, șef de divizie în ministerul de război, un devotat al lui Milan, și al generalului *Ghiuchici*, comandantul militar al capitalei.

În diplomație însă, schimbări nu se vor face, după-cum se vestește nici în privința personalului, nici a direcției politice. Noul ministru de externe va duce și de-acum înainte

aceeași politică, pe care au dus-o și înaintașii săi, susținînd prietenia cu Austro-Ungaria și căutînd să întărească prietenia cu Rusia.

Așa se prezintă din partea oficială atitudinea vecinului regat, pe cînd evident este, că Rusia mai ales e foarte mulțumită de întorsătura lucrurilor. Rusia e deplin satisfăcută că vede înlăturat definitiv pe Milan și influența lui în Serbia, prin energica pășire a lui Alexandru.

ȘOAPTE

„Dar” și „dacă”.

Dragoste perdută!

Cîtă amărăciune se leagă de acest cuvînt, ce stăruie și durere pricinăse unei inimii omenești!

Drum deschis și a gîndului spre sferale necunoscutelor fericiți, cu tot foșul și cu totă călăuză, zămbitor prîi în fața viitorului.

Suferințele ce îndurate-ai până să ajungi sub ochii îndrăgii și îndrăgitei, îți păreau nimienic din vreme nevednică de o ti reamirabile, a uitării perdei întins al peste trecutul dureros al vieții străvîntului și săracului, căci, totă călătura o găsești în inima ei, toate bogățiile în ochii ei...

Dar...

De ce există oare în această lume acest „dar”, vrășmaș ce se rostogolește în calea împlinirii lucrurilor bune?

Cu tovarășul său „dacă”, rece spicivitor în rosturile lumescii, — cător mulțumiri nu li-se pun în cale!

Perdeaua uitării se rupe, car tu stătuinar renâi în drumul vieții tale, pe calea suferinței: în minte îți revine tot ce ai îndurat, și coroană de spini ți se așază pe cap:

Dragostea perdută!

Pribeag.

— Una la săptămîna —

Dintr-o „poezie” decadentă:

*Un fin extract de neamuri culic
Vibrează în formele ți distins;
Cum suc barbar de rîne drastice
Aseslează la viață aprins.*

(„Trib. Lit.”)

Fără comentari!

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”

In vilegiatură.

Sibiu, luna Iulie.

Cum, vor întreba unii: în vilegiatură la Sibiu? Dar Sibiu nu e sat, ci are toate inconvenientele orașelor!... Și totuși nu-î așa. Pentru-că zicînd Sibiu, înțeleg — cînd vorba e de a petrece vara — Ocna, cu băile sale minunate, unde trenul te duce de patru ori pe zi; înțeleg *Reșinorul*, unde odinioară la doctorul Iules Grecu petreceam nopți albe; înțeleg *Gura Rîului*, „reședelnita” lui „tata al nostru” (cum îi zicem notarului Ivan), unde aranjam *serate* (vorba vine, căci țineau până în zorii) cu păstravi acompaniați de cuvenitele „părechi”; înțeleg, mai presus de toate, *Seliștea*, cea fără păreche pe tot rotogolul pămîntului românesc!... Unde mai adaogi apoi *Lumea nouă*, cu popicria și vinul bun (iau martori pe sfinții părinți Voina și Saftu dela Brașov), *Gusterița*, *Michelsbergul*, tot atâtea

locuri de excursie, aproape, încît și pe jos putem merge... Despre plimbările *Pe sub arini* și până în pădure știu toți Românii cari s'au respectat venind să vadă Sibiu!

Fără laude și fără exagerări, Sibiu! poate fi privit deci ca centru pentru cel cari caută vara recreațiune și n'are ca păreche decât cel mult Brașovul...

Sibiu! însă, amice Fidelio, Sibiu! de azi, nu mai e cel din trecut, cărui îi duce dorul. În ce privește adică viața națională română, a decăzut total. A ajuns ca timbru să-l dea — Tîlea, căci despre el se vorbește mai mult.

Îndeosebi de cînd a plecat d'acî maiestrul Dima, nu mai e nimic, sau aproape nimic, ce să-l lege pe Românii între oalță. S'au divizat, încît par-că toți ar face parte din comitetul național de pie memorie. Numai Viki și Șuluf baci au rămas cum au fost. Viki întemeiînd societăți până și de înmormîntare și lucrînd tot cu zeul de tînr pentru sodali și „agricultura”, ear pe Șuluf baci îl poți vedea, ca înainte cu douăzeci de ani, ieșind la plimbare la aceeași oară, pe același drum, cu același prepelicar. Se înțelege, e mai albit, dar d'aceea e tot levînt „șnaidg” cum îi zice Sașii. Nu e sibian, care să nu simpatizeze cu el decînd

la caracterizat atît de bine pe — Tîlea.

Altfel elita merge cu pași uriași spre modernizare. Despre o *serată dansantă*, dată mai astăzi iarnă la „Imperatul Românilor” se vorbește ș-acum minunî... de picantorie. Vorbesc până și „demoazele”. Bicicleta, această boală a veacului, seceră victime și p'acî, cu un cuvînt: stăm la înălțime, cum ar zice enciclopedistul...

Se modernizează de altfel chiar și exteriorul, aspectul orașului. Ne mai vorbind de apeduct și lumina electrică, dar se dărimă și se clădește atîta, că azi mîna nu mai recunoaște unele părți ale orașului. „Novara”, cu berea-i blondă, nu mai e! S'a dărimat și „gangul” ce lega strada Măcelarilor cu pieța Huet, istorica strămoare unde a fost asasinat un voevod român, pare-mi se Mihnea Turcital. Chiar acum se demolează apoi zidul ce despărția primăria de pieța cu școlile sîșești din fața bisericii mari... Și se clădesc acî case moderne cu etajii, în locul caselor țuguiate zidite pe la anul 1500... *Sic transit gloria mundi!*... Ba Sașii au ridicat acî chiar o statuă: a șperintendentului Teutsch, mort numai de vre o căți va ani (Oare Românii în care secol vor ridica statuă lui Șaguna?) Ear lângă parochia luterană, în corpul casei ce are pe frontispiciu însemnat anul 1504, s'a

Noutăți

Anul, 1 August 1900.

„Vis!” Rugăm pe toți abonenții foii noastre, cari sunt la restanță ori nu 'și-au reînnoit abonamentul, să grăbească a-și achita datoria. În caz contrar li-se va întrerupe trimiterea pe mai de parte a ziarului.

Administrația.

Din cauza sfinții sîrbători de mîne numărul proximal foii noastre va apărea numai Sămbătă la ameză.

Logodnă în familia domnitoare. Foia oficială anunță, că arhiducele *Petru Ferdinand*, cu consimțămîntul Monarhului, s'a logodnit cu prinseza *Maria Cristina de Bourbon*, fiica ducei *Alfonso de Bourbon* și contese de Caserta.

Moartea principelui *Alfred de Saxa-Koburg-Gotha*. Principele *Alfred* după lung și grele suferințe a răposat alaltăieri seară la ora 10 în castelul din *Rosenau*. Principelul a fost în luna Maiu la *Herculesbad*, unde s'a cîșutat cu succes pentru reomacian, ear' în luna încercînd o boală de gât, s'a dus la *Viens*. Simptomile medicale consultate au constat, că are un început de cancer la rădăcina limbii. Intors, la dorința rudelor sale, în castelul din *Rosenau*, în speranța de a se vindeca, el moare lori de apoplexie de inimă.

Necrolog. Primim știrea tristă, că tînrul jurist *Ivan Moga* din Sibiu, unul din tinerii noștri prigoniți în timpul din urmă pentru înmormîntarea mormîntului lui *Iancu*, a răposat s'bit Duminică în *Abrud*, unde mergea să asiste la adunarea generală a „Societății pentru fondul de teatru român”. Casul a prîns regrete generale. — Fie-țîriam ușoară!

Ziua Inveirii,

epilog dramatic în trei acte

de

Henric Ibsen

tradusă de *Ilarie Chendi* și *C. Sandu*.

A apărut, și se află de vânzare la administrația „Tribunei Poporului” cu prețul de 1 cor. plus 10 fil. pentru porto postal.

Posturi de profesori la școlile române din Brașov. Eforia școlilor centrale române din Brașov publică în „Telegraful Român” concurs pentru ocuparea următoare

adaptoare parte pentru un „Kraiser”... Să mai zici că Sașii sunt prea conservativi!

Culmea modernizării am observat-o însă în săptămîna aceasta. Trei nopți de-a tîndul un oare-care *Hermann* îi trage *Gratchenei* sale „*Nachtmusik*”... Nota bene: frauleina stă peste drum de noi, tocmai sub biserica mare, în pieța cîrniț. Și cînd cioroiul lui Brașovean al nostru, încît s'a trezit întreg „*Unterstadt*”-ul... Au început cu un vals, au cîntat apoi „*Luna Marin*”, s'au apucat d'un ciardaș năbădăos, și ear o romanță; la urmă marșul lui — *Mihnea Viteazul*!

Ear *Hermann*, întemeiatorul acestei urbe, care se zice că-și doarme somnul de veci chiar acî în apropiere, în locul unde e clădită biserica cea mare, nu s'a întors în mormînt. Nu, ci strănepoata sa, *Gratchena* cu amoresul, a deschis fereastra și a cuvîntat astfel: — *Hermann*, d-ta *leapărești* într'una. Știi că asta nu-î frumos?

— *Pricinașul*, care abia se ținea picioare, de înduioșat (?) ce era, răspunde:

— Sunt desperat!

— Desperat? și vrei să mă logodești cu un desperat? Pfu!

Dupa ameză însă, desigur, ei își vor strînge mîna călduros în lacul sărat del

relor posturi de profesori: a) la gimnaziu: 1) Un post pentru catedra de limba germană și română; 2) Unul pentru catedra de limba maghiară, română și eventual istorie; 3) Un post pentru filologia clasică; 4) Un post pentru catedra de geografie și istoria naturală — b.) la școala reală: 5) Un post de prof. de limba germană și franceză; la școala comercială: Un post de prof. pentru limba maghiară și germană în combinație eventual cu limba franceză. Salariile profesorilor sunt: la timpul cât sunt numiți provisorii 1800 cor. anual, iar după ce devin definitiv, 2400 cor. anual, cu unuși de 200 cor. bani de casier 400 cor. și drept de pensiuie; pentru timpul serviciului ca prof. suplinitori 1600 cor. anual, fără alte emolumente. — Pentru învățătorii supliniți 800 cor. anual, pentru provisorii 1000 cor., iar ca definitivii 1200 cor. și mai ca până cinci cincișecime de cor. 120 cor. și bani de casier 240 cor. anual.

O lămurire crețem necesar să dăm în afacerea Triteanu, colaboratorului „Tribunei”. Arătând adică punitarea sa față de o înșelătoare, cu al cărei bani s'a susținut la universitate, n'am intenționat să aruncăm nici cea mai mică bănuială asupra onoarei aceluia domisoare. Escrocarea am înțeles o în sens absolut moral, căci anul de zile fapta a fost amăgită ca va fi luată în căsătorie și numai așa ea, în credința și nevinovăția ei, tot ce prin munca oarecui a câștigat, a pus la dispoziția celui, care vrându-se cădă trecut peste granițe, n'a mai vrut să stea de ani de jorță și domisoare. Buna reputație a d-soarei prin nimic nu este atinsă, ci ea se bucură de stima și considerația tuturor celor cari o cunosc și cari cel mult au admirat-o pentru devotamentul ei — adevărat — față de un nevrednic, dar virtutea virtute rămâne și atunci când se manifestă față de un nevrednic.

Am ținut să dăm aceste lămuriri, mai ales pentru ca cercurile doritoare să-l prezinte nevinovat pe Triteanu, să nu poată exploata scrisorile noastre ca aruncând umbră și asupra d-soarei în chestia, care personal n'e cunoscută și pentru care avem deosebită simă.

Stipendii. Consistorul arhiepiscopal din Sibiu a publicat con-ura la stipendii de 1000 coroane din fundațiunea Moga pentru studenții universității (drept ori filosofici), altul de 440 coroane din fundațiunea Francisc Iosefina pentru tineri, cari ar voi să studieze teologia la facultatea din Cernăuți (primul cas, că în arhiepiscopie se dă stipendiu cu această menire); un alt stipendiu de 200 coroane, unul de 120 coroane din fundațiunea Colocza și unul de 100 cor. din fundațiunea Peioviel pentru studenții de orice categorie. Termin de concurs 14 August st. n.

Victimele vremii. În săptămânile trecute, cât au durat căldurile mari, cam pe la noi rar s'au vădit victime de oameni ca căzut victime arșiței soarelui atât în noi în țară, cât și în alte țări, îndeosebi la Paris. Acum că de Duminecă începe în multe părți căldurile au fost armate de furtună și ploaie răcoritoare, iar colo cu grădina

Soleburg (cum se zice sășește Omet, unde nu mai e picior de Sas), iar „Herr papa” va regala ei, din zestre, cambiiile cu cari tinerul Herman a ridicat bani să aibă pentru chefuri.

Eată ce moderni au devenit strănepoșii întemeietorilor celor șapte cetăți! Nainte de a se demola zidurile, pe când d'alde Brașoven și ori-ce Vlach n'avea voie să loarmă în cetate, seladonii sași se mulțumau dacă puteau să facă „Ständchen” cântând modest din harmonică... Acum — bicicleta și lautarii! O tempora, o mores! Ca mâne te pomenești că fac tramvay și poate că vor înlocui „fiasterii” din belovani de veacuri cu „trotuar” de asfalt... Unii consilieri comunali au opinat chiar, că ar fi bine să facă și — canalizare... Eu unul n'aj bucura. Căci drept vorbind, până să ajungă la aer, sub arini, odoratul a multe osuri trebuie să l suportă. Nu va avea atunci prilej să se plângă de nimic, cel-ce vine nici în vilegiatură.

Leandru.

putai toare, — fulgerul își ia și el victime dintre ființele și vietățile pământului. Dumineca trecută în Borșineu, țaraul George Tipan, care grăbia spre casă cu doi cai ai săi, a fost lovit de trăsnet și a rămas mort împreună cu cei doi cai. Tot acolo a trăsnet apoi în două clăi de fân, cari au ars de tot; iar în domeniul din Atzélhăza și baramului Solymossy a căzut grindină în așa măsură, că i-a nimicuit de tot întreagă recolta de tutun din est an.

„Glorie maghiară” sub acest titlu Magyar Szó își scrie dincambae, pentru biruința atletilor maghiari la Expoziția din Paris, fără de a se ști de a înșira „nucii în excelenților atleti: Bauer, Czemer, S. habert, Kausar, Spedl; citesc numele distinsilor membri ai juriului: Deinmeyer, Delamare, D. utsch, Eperlein, Hauffel, Kühn, Roth, Posper, Seyderheim, Vater, Wagner, Masthoez, Soimenfeld, Schuuda, eth. Numai distinsii vestimel și inimoiși „magyar ember, adevărați patrioți”...

Aștia fac gloria maghiară! Beteul Árpád, de star scula dia moment, — ar mori din nou.

Barbarie la culme! Unul locuitor din comuna Szó Felri, anume Jobbágy Ioan, înainte ca să-și zărească în fața sa o precovită udră, și să se scut fură, dinșul a bănuit pe nevasta lui Dudás Martin. Într-o dimineață având nevasta lui Dudás a merge la câmp, soția lui Jobbágy, cu mai multe tovarășe, i-au eșit în drum și au cerut precovita furată. — Nevasta lui Dudás a protestat și s'a apărât în contra bănuelilor fără temei, la ce soția lui Jobbágy cu soațele ei au scut asupra bietei femei, au luat-o de gât și au trînt-o până înaintea casei judeului. Aici au legat-o cu un pșămar de un pom și au început a o tortura în fel și chip ca să spună unde e precovita?... Mai târziu a venit și respectivul Jobbágy, și a început și el a o chinul în modul cel mai barbar. Mai întâi i-a tras o palmă peste față, încât în dată a pșădit-o sângele pe nas și pe gură. Atăta n'a fost destul ei a luat un lanț (piciea de roate) i-a legat strins cu el mâinile întrâtăta, că de sub unghii isorea sângele. A rupt apoi de pe ea toate hainele și a lăsat-o de rășinea satului timp de 6 ore. Biata femeie a mai murit sub aceste chinuri, căci i-s'a șzeduit tot internul, car' mâinile i-au eșit dela închieturi. Acum se află între moarte și viață! — De mirat e, cum întreg satul a putat privi această barbarie, fără ca cineva să sară în ajutorul nenorocitei.

Congresul internațional al presei, s'a deschis alaltăieri la Paris, sub presidenția dlui Mezères. În discursul său de deschidere președintele anunță că s'a primit la birou știrea morții regelui Umberto, și în consecință pr-pune ca Congresul să își suspende lucrările și se trimită guvernului Italiei o telegramă de condolență. Propunerea se primește și imediat se și execută.

Alegere de notar. Ni-se scriu următoarele: Joi, 19 Iulie, a fost alegerea de notar în Apateul-român. Dintre 5 concurenți candidați de protopretorul Dr. Miskolcy, care arătând poporului scopul venirii sale și drepturile de car' poporul are a se folosi la alegere și punându-le la inimă, să caute bine pe cine vor alege, ca să nu l'invinuiască pe el în urmă (toate acestea le a spus româneste prin talmaciu), unanim a fost ales dl Pavel Buday, căruia îi dorim fericeire. După terminarea alegerii a urmat aldămașul, de care așa se vede, la ori-ce alegere oamenii nu vor să se desbrace odată. A fost din belșug: vin, rachis, bere, mâncare și țigări, de gândial că nu vor să se mai sfușească. Pentru noi Românii însă întreg aldămașul a lăsat numai rețete de rusine, căci în urma lui chiar frantăși de ai noștri au „trebuț” să se deosească până acolo, încât să se certe și batjocurească în fața poporului și în chipul cel mai vrednic de osândit.

În Timișoara a murit Sâmbăta trecută vice-fiscalul comitatens Lázár Ernő în vîrstă de 49 ani și după îndelungate suferințe grele. Era armean de origine, dar un Ungur șovinist dintre cei mai bășffyști. Aceasta a dovedit-o mai ales în Lipova, unde mai mulți ani ca advocat, — a st'ruit din răspuțeri se șicaneze și s' maghiarizeze societatea română-germană din acel orașel, ceea ce, ajutat și de profesorii școalelor civile și comerciale de-acolo, — în mare parte i'a succes. Desechilibrat însă și în sănătate și mai ales în situația materială, a fost silit mai anul trecut să

părăsească Lipova și să treacă la Timișoara ca funcționar la comitat.

Sinucidere. Aflăm din ziarele maghiare că tînărul George Popa, voluntar în regimentul de artilerie 20 din Timișoara, s'a sinucis, tragându-și un glont în inimă. Fatalele aci l'a săvîrsit în Lipova unde se găsește regimentul în exercițiu. Causa sinuciderii acestui tînăr român, este încă necunoscută.

Petrecere de vară în Benic Inteligența română din Benic Invrea la petrecere de vară, ce va aranja Duminecă, în 12 August st. n. a. în o grădina privată, iar în cas de timp nefavorabil în școala română. Începutul precis la 6 oare d. a. pretul de intrare: de persoană 1 coroană de familie până la 3 membri 2 coroane. În pensă se va jaca „Căsușerul și Băntar”. Venitul carat e destinat pentru cumpărarea unui clopot mare la sf. biserică gr. cat. Suprasolvările, se primesc cu mulțămîni, și se vor cuita pe cale ziaristică.

Emigranții Evreii la gara din Brașov. Evreii, cari au fost reșpediți dela Viena au sosit la gara din Brașov Duminecă diminecșă, în 29 Iulie n. Cu privire la această raportorul „Gazetei” comunică următoarele: Trenul searat cu cei 600 de emigranți Evrei reșpediți în România dela Viena au sosit Duminecă diminecșă la gara din Brașov. Trenul se afla sub pază polițenească, ca a fost dat-o poliția din Pesta, vrînd astfel să se asigure, că până la unii Evreii vor fi trecuți peste granița în România. La gară emigranții au fost intimidați de gendarmierie, de poliție și de căl't-va Evrei de sine. Aceștia din urmă dus-sără ca ei pîne și brînză, pe care o împărțiră între Jidovii călători fără de voie. Am observat, că „nenorocitorilor” fi ai lui Israel nu le prea convenia tratarea cu brînză și cu pîne, fiind că mîncare aveau destulă cu ei; li ar fi plăcut mai bine să li se dea bani, apoi tutun și țigări de fumat, de care cerșiau, adresându-se la fie-care străin, ca-l vedeau pe la gară, cu toate paza sub care se aflau. De almintrelea emigranții întorsi de pe drum erau binisor dișpuși și veseli și nu se putea observa la ei nici decam, că ar umbla cu gîndul înfiorător de a se „sinucide”, nici nu puteai observa la ei acea desperare, despre care scriu foile jidano maghiare.

Petrecere de vară. Inteligența română din Capolnoc Mănaștur și giur invită la petrecerea de vară, care se va arangea la 12 Aug. st. n. 1900 în favorul înființării casei de acolo. Pretul de intrare de persoană 2 coroane, familie 4 coroane. Începutul la 7 ore seara. Oferte și suprasolviri se primesc cu mulțămîni și se vor cuita în public.

Floaie de gândaci în București s'a repetat zilele astea aceeași vedenie ca și în anul trecut și tot cam în același timp, anume: O ploie de gândaci a început să cadă, surprinzînd lumea, care se afla prin grădini și pe străle. Sperma a fost foarte mare a printre tre-șori, vîzîndu-se de oșă acopșit de aceste insecte puțin dorite.

Dragostea de cin' se leagă... Într'un hotel din Gödöllő era plăci să se întempele mearte năpraznică. Istoria e așa: Săpă unii corist dela opera din Pesta, în vîrstă de 46 de ani, care are 4 feriori mari și un nepoțel, s'a îndrăgit foc, până la urechi, de un tînăr slejbaș de 18 ani. După ce și tînărul „ardea de dor” după hurhana și fiind-că nu puteau fi fericiți de a se și lua în căsătorie, au fugit împreună la Gödöllő, și aici în hotel au hotărît se moară împreună. Tînărul a luat un revolver și a tras asupra sa de 4 ori, dar for-ca în palmă. Pe surmea nu era de unde. Hurhana, în credință că draguțel ei tot va fi găurit, a smuls iute revolverul din mîinile lui și a început a trage și ea asupra-și, dar acum revolverul s'a slobozit și bunica s'a rănit grea în pept. Pe ea au dus-o în spital, iar după copilar d'ru a venit tatăl-său și l'a dus la Dunăre de l'a scăldat bine, să i treacă de dor. — Hurhona se luată cu moartea. Vezi, ce face dragostea?... Vorba Românilui!

De se întimplă și se leagă, Dragostea de vr'un bîrăn, Să mă crezi că nu i de șagă...

Șahul Persiei în primejdie la Paris. Cu data 30 Iulie se telegrafază din Paris, că Șahul Persiei, care se află acolo să admire minucățiile expoziției, era să și piarză acolo viața. Poliția parisiiană a dat, anume,

de urma unui atentat, ca era să se facă la viața Șahului. Atentatorul însă, un Pers suspect și adreșos, a fost prins la vreme și s'a găsit la el un pușcal omoritor.

Felurini.

Cum agită Chinezii în cont a creștinilor. Persecuția ac-azi a creștinilor din China a fost pregătită cu ani de zile înainte. Aceasta apere din cînte de proclamațiuni, ce s'au împărtit printre Chinezii, Una din aceste proclamațiuni zice:

„Religia lui Tian-Chi (Iosuf Celule), deriva de la un om cu numele Iosuf. Credincioșii ei, caobii de ori ce erama, se adună tot a șaptea zi în biserică și când s'a sfîrșit ceremonia, fac tot felul de nevrozi. Săvîrș se neamădece lucrul drăcoș și nefiresc; pe cel țara șaptea îl amătesc cu căntăi magice, până când pșește în tagma lor. Întăia ce cîntăv s'apșește de religia aceasta, primește de la dasei 5 uci de argint și o pilula. Dacă înghite pilula, spiriul său se turbură și se lăneacă, dărîmă amintirile străbunilor săi și nu onorează de cât chipul unui copil desbrăcat, care arată cu o mână spre cer, cu alta spre pământ. Zic că acesta este principele Iosuf. Familiile cu fete, cari țin la religia aceasta, rîșin pe una din fete de la căsătorie și o deducă unei școli religioase. Dacă moare un chinez preou creștin fi scoate afară din camera pe toți amicii și rudeniile mortuții și pe mort îl pune într'un coș lug. Măi luată însă fi scoate améndoi ochii. Causa pentru care o face aceasta este: cu ajutorul ochilor poți scoate 8 fuști de argint din 100 fuști de plumb chinez, iar restul de 92 fuști poți să-l vinzi cu pretul original. Aceasta numai așa se poate întempla, dară plumbul se amestecă cu ochii Chinezului mort. Ochii străinilor nu sunt buni la așa ceva... Este imposibil a cunoaște și deștia toate ceremoniile, obiceiurile sectei. E sigur însă că și în religia lor se află o mare putere de impulsune ce caracterizează toate faptele lor și li îndeamnă să împerească poporul nostru și să-l străpănească. În chipul acesta vor ei să pună mîna pe imperiul Ceresc. Oamenii acestei secte ucid în cantinau ca să aduca gertă lui Iosuf Christos. Dacă moare vr'un cu mare diuare și, jertfăre o mie de femei și bărbați moartea s'aturlui marceli Iosuf. Spre școpal acesta prind străini și oameni săraci, cari umblă pe străde și drumuri, sau că abia dacă poți să mergi la țig, fără de a nu fi amenințat de pericolul j' fuiti. Credincioșii lui Iosuf tin a fi lucră onorifice de a avé cât mai multe femei, așa că funcționarilor mai înalți le este iertat a lua în căsătorie chiar și trei mii de femei. Este o rasă josnică și neumană aceasta”.

Cu astfel de miracuți știu literații chinezi să agită poporul și să-l umple de furie contra creștinilor.

ULTIME ȘTIRI.

China inclină spre pace.

După ce despre cruzimile Rușilor nu se mai dau șemne, Germania încă nu și-a început acțiunea, Anglia de-clară că nu vrea să facă cuceriri în China, iar America păstrează o prudentă tăcere, se pare că și „Imperiul ceresc” inclină spre pace. Eată ultimele depeși în această privință:

Londra, 31 Iulie. Representantul Chinei a comunicat ziarului Times că a primit o depeșă, prin care i-se face cunoscut că Li-Hung-Ciang împ'eunr cu c'atalași vice-regi a adresat tronului o petiție prin care i-se face propunerea să trimiță imediat sub pază pe reprezentanții puterilor la Tiencin, sau să li-se permită de-a comunica liber cu guvernul țerilor lor.

Londra, 31 Iulie. Un general japonez a primit din Peking o scrisoare în care se spune că dela 17 Iulie legatiunile străine nu mai sunt bombardate.

ULTIM CUVENT.

Orfan.

Micul cerșitor (rugându-se cătră trecător așa de jalnic, că ar fi înmuiat chiar și sfîncile): — Sunt orfan, oameni buni, — De-zeu să vă miluiască; — tata și-a frânt un picior și acum e în spital, mama e la balamuc, și dacă m'oiu duce această fără nici un ban vor să mă ia la bătea...

Băitor: Aurel Popovici-Barcabanu. Red. respons: Ioan Răssu Sirlanau.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotesc în coroane și după 50 kilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (100 kilograme).

Prețurile dela 31 Iulie n. din Budapesta

Grâu în Octombrie	cor. 7.54—7.55
Secară	6.74—6.75
Ovăs	5.17—5.19
Cucuruz pe August	6.10—6.11

Prețurile dela 6. Iulie din Arad:

Grâul cel mai bun	cor. 7.32—7.40.
Cucuruz	5.25—5.45.
Săcară	5.60—5.80.
Orz	5.50—5.60.
Ovăs	4.60—4.80.

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Cump. n. 9-48	vând	9.52
Lire turcești			
Imperiali (15 R. aur)	18.90		19.—
Ruble rusești 100 à	196.—		12.—
Galbeni	5.58		5.68
Napoleon-d'or	9.48		9.55
100 Marce germane	58.50		58.95
Livre sterling	11.90		12.50

S p i r t :

25 Aprilie

Spirit rafinat; cu toptanu	115.—
" " cu micu	118.—
" brut cu toptanu	113.—
" " cu mic	116.—

Învitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe al doilea semestru la

„TRIBUNA POPORULUI“

Cu condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, cari sunt cele următoare:

In Monarchie:

Pe un an	Cor. 20.—
Pe 1/2 an	10.—
Pe 1/4 an	5.—
Pe o lună	2.—

Pentru România și străinătate:

Pe un an	franci 40.—
----------	-------------

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu cor. 4 pe an, având o întindere de 8 pagine, cele 4 pagine ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domnii abonenți sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor pentru regulata expedare a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anunt pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima luni.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fâșiile, în cari li-s'a trimis „Tribuna Poporului“ până acum.

Administrația

„TRIBUNEI POPORULUI“.

Nouă carte didactică. Tocmai acum a apărut în tipografia „Tripunet Poporului“: „Geografia comitatului Arad“ pentru clasa III. a școalelor populare, scrisă de Damaschin Međre, învățator. — Manual aprobat din partea Ven. Consistor aradan și ilustrat cu mai multe figuri și hărți geografice.

Deși manualul se extinde peste 9 coale în format 4° mare, cu tipar (litere nouc) ales și frumos aranjat, prețul unui exemplar e numai 35 cr. — Noua carte didactică e singura de acest fel pentru școalele noastre populare și va face serviciul mari tuturor învățătorilor români, fără osbire de confesiune.

„Economia națională“, revistă economică, statistică și financiară, aperi lunar în București (anul XXIV). Fondator și director: Dl Petre S. Aurelian, membru Academiei. Nr. 4 dia luna Aprilie 1900 are următorul sumar: P. G. Cantili: Chestia Perților de fer. — St. Romanescu: Contribuții la istoria datoriei publice române de la 1850—1900. — V. I. Radu: De ce nu îmbrățișează Românii comerțul. — : Chestia terebentinei. — Critici și referate: Idei fundamentale în Economia politică în o nouă teorie sociologică. de Ioan Socaciu, profesor. Expanerea pe scurt a principiilor fundamentale ale Istoriei de A. D. Xenopol.

„Familia“ Nr. 27 dela 2/15 Iulie 1900 are următorul cuprins: Ioan Botezătorul, tragedie de H. Suderman, tradusă de H. Chendi și C. Sandu. — Răvășele (versuri), de Ioan Seurtu. — Artă și patriotism (conferență), de Neli I. Cornea. — Cucu (legendă), de I. Encescu. — Noapte... (poesie), de Sân-Petrea-nul. — Schițe și amintiri din Italia, de Smara. — Doine din popor, de Cristian N. Tapu. — Adunarea din Abrud, programul festii ităților. — Apel. — Catedrala din Oradea mare. — Literatură. — Musică. — Pictură. — Biserică și Școală. — Ce e nou. — Ilustrație: Moștenitorul Francisc Ferdinand.

In atențiunea domnilor învățători români. Adăcem la cunoștința domnilor învățători de la școalele populare, că Înaltul minister req. unq. de culte și instrucțiune publică cu datul de 26 Martie 1900 Nr. pra. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școalele populare întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă pentru clasele III. și IV., de Vasilie Goldiș, profes. gimnas.“

In legătură cu aceasta anunțăm pe domnii învățători, că tocmai acum a esit de sub tipar și partea a doua din Geografia dlui Vasilie Goldiș.

Ambele părți se pot procura de la Librăria editoare Ciurecu în Brașov, precum și de la toate librăriile din patrie.

„Foaia Pedagogică“, ce deja în al IV-lea an apare lunar în Sibiu, în întindere de două coale, sub direcția dlui prof. Dr. D. P. Barcianu, are în Nr. 6 (din Iunie) următorul cuprins:

Manualele de școală. Tractat de H. Trunk, preluat liber de George Dragoiescu (Urmare și încheiere). — Modele de lecțiuni: Cumpenele și Cântarul, Două lecțiuni din fizică pentru anul al V-lea, de Dr. Ioan Stroia. — (Urmare și încheiere). — Școala învățătorului sau familia părinților poștali vîna, că adesea din copiii trecuți și prin cea dintâiu es indivizi cu caractere slabe, de Ioan Paicu, învăț. — Dia literatura școlară. — Informațiuni. — Felurimi. Corespondență.

Abonamentul pe an: 6 coroane. — Ca unica foaie bună și de specialitate, ce-o avem pe terenul pedagogic, o recomandăm călduros tuturor învățătorilor noștri.

A apărut

și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative. Prețul	—	1.—
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean,	—	2.—
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu,	—	80 „
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu,	—	2.—
5.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu	—	4.—
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov.	—	2.50 „
7.) „Războiul pentru neatarnare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	—	1.20 „
Prețul „Coroanei“	—	1.60 „
8.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula născ. Truția	—	1.—
9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu,	—	1.—
10.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga.	—	3.60 „
11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu.	—	1.60 „
12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț.	—	5.—
13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Secopul,	—	1.50 „
14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz	—	1.20 „
15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	—	—

La comande să se mai adauge de fie-care ep 10 fleri spese postale.